

Forradalom2017

KÖNYVKRITIKA - KETTEN EGY ÚJ KÖNYVRŐL - LXI. évfolyam, 35. szám, 2017. szeptember 1.

Kemény Zsófi: Rabok tovább. Jelenkor Kiadó, Budapest, 2017, 280 oldal, 3299 Ft

A *Rabok tovább* első pillantásra *young adult* regény. Bora (aki szinte egykorú a szerzővel) az egyetemista generáció tipikus életproblémáival küszködik: leválás a szülőkről, általános tanácsstalanság a felnőtt élet küszöbén, a kapcsolati háló kényszerű újraszövése, és így tovább. Röviden: „Az én korosztályom az, amelyiknek mostanában haldoklik a kutyája. Tudod, mert hétévesen az első bizonyítványukért megkapják a gyerekek a kölyköket, aztán tizenhárom év.” Bora pszichológiát tanul az egyetemen; meleg, támogató értelmiségi családi háttér biztosíthatná számára az átlépést a fiatal felnőttkorból az önálló életvezetéssel járó valódi felnőttkorba - a regény főhőse mégis kényelmetlenül érzi magát a bőrében. Amit a műfaji sztenderdeknek megfelelően ironikus okossággal kompenzál. Bora hiperreflektált szubjektum: bármelyik pillanatban képes fanyar megjegyzésekkel világossá tenni, hogy egyszerre kívül és belül áll a saját egyszerre végtelenül kisszerű és bámulatosan komplex élethelyzetén. (Ő az, aki jól tudja, hogy „a fukszos-láncos pózolás a komolyan vett paródia paródiája volt, és mint rapdivat, lejárt”.) A regény fontos kérdése, hogy a lánynak sikerül-e a felnőttvilágot a saját jól berendezett, kreatív okossággal és mély iróniával összetartott komfortzónáján belül tudnia - vagy másképpen: sikerül-e a komfortzónáját kiterjesztenie a felnőttvilágra. (Nem szeretnék spoilerezni, de nincsenek jó híreim.)